nr 3490 P. O., Beted 13 kr; nr 3491 H. P., Hälsingborg 5 kr; nr 3492 L. P., Mölnlycke 50 kr; nr 3493 A. P., Svenljunga 3 kr; nr 3494 E. P., Ljusfors 50 kr; nr 3495 I. R., Stockholm 8 kr; nr 3496 H. R., Huaröd 3 kr; nr 3497 H. R., Tyringe 5 kr; nr 3498 A. R., Mönsterås 10 kr; nr 3499 E. S., Kallinge 10 kr; nr 3500 I. S., Linköping 2 kr; nr 3501 C. S., Fridene 3 kr; nr 3502 M. S., Jönköping 15 kr; nr 3503 L. S., Veckholm 8 kr; nr 3504 E. S., Malmö 10 kr; nr 3505 L. S., Gällstad 5 kr; nr 3506 A. L. S., 5 kr; nr 3507 H. S., Smål. Gällaryd 3 kr; nr 3508 M. S., Kvidinge 25 kr; nr 3509 H. S., Vänersborg 10 kr; nr 3510 I. T., Bjärnum 20 kr; nr 3511 M. U., Lista 30 kr; nr 3512 S. U., Öckerö 5 kr; 3513 E. U., Jönköping 3 kr; nr 3514 T. W., Strängsered 8 kr; nr 3515 L. W., Ljusne 3 kr; nr 3516 E. V., Örebro 5 kr; nr 3517 M. W., Hällestad 10 kr; nr 3518 R. Å., Jonstorp 8 kr; nr 3519 H. H., Klippan 10 kr; nr 3520 L. B., Haverövallen 50 kr; nr 3521 A. J., Fliseryd 65 kr; nr 3522 E. R., Fliseryd 5 kr; nr 3523 D. A., Jonstorp 8 kr; nr 3524 L. A., Fjärdhundra 6 kr; nr 3525 E. L. A., Stockholm 10 kr; nr 3526 Hj. B., Jönköping 5 kr; nr 3527 S. C., Vänersborg 5 kr; nr 3528 A. D., Värmskog 3 kr; nr 3529 E. D., Vingåker 5 kr; nr 3530 B. E., Stockholm 8 kr; nr 3531 L. E., Obbola 3 kr; nr 3532 M. E., Lindesberg 3 kr; nr 3533 J. F., Hälsingborg 3 kr; nr 3534 A. F., Rimbo 3 kr; nr 3535 S. F., Kållandsö 8 kr; nr 3536 C. G., Klevshult 12 kr; nr 3537 E. G., Tidan 2 kr; nr 3538 G. H., Nybro 3 kr; nr 3539 E. H., Borlänge 25 kr; nr 3540 S. H., Holmsveden 5 kr; nr 3541 H. H., Klippan 2 kr; nr 3542 A. J., Skälderviken 50 kr; nr 3543 L. J., Kristianstad 10 kr; nr 3544 M. J., Motala verkstad 3 kr; nr 3545 H. J., Sundsvall 5 kr; nr 3546 A. K., Jonstorp 1 kr; nr 3547 C. K., Stockholm 3 kr; nr 3548 S. S., Stockholm 3 kr; nr 3549 H. L., Gåvunda 8 kr; nr 3550 E. L., Julita 3 kr; nr 3551 S. L., Göteborg 3 kr; nr 3552 N. L., Kristinehamn 3 kr; nr 3553 L. M., Kullåkra 20 kr; nr 3554 I. N., Visseltofta 10 kr; nr 3555 E. N., Mjöhult 5 kr; nr 3556 A. N., Karlskoga 3 kr; nr 3557 A. N., Malmö 30 kr; nr 3558 A. N., Malmö 1 kr; nr 3559 A. S. O., Malmö 20 kr; nr 3560 E. P., Gullestorp 50 kr; nr 3561 N. P., Nävlinge 3 kr; nr 3562 H. P., Granö 8 kr; nr 3563 N. P., Allerum 8 kr; nr 3564 A. R., Malmö 8 kr; nr 3565 I. S., Malmö 18 kr; nr 3566 V. Sönnarslövs kyrkl. ungdomskrets gm. O., S., till Elsa Bengtssons underhåll 30 kr; nr 3567 E. S., Stockholm 1 kr. *Forts.*

Varmt tack till varje givare.

»Herren skall giva makt åt sitt folk, Herren skall välsigna sitt folk med frid. Ps. 29: 11.

Ljusglimtar från Mongoliet

Prenumerationspris kr. 2: — per år.

Prenumeration sker genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948
83987

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 6 | EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm | Juni 1948

Inför årsmötet.

»Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.»

Då Svenska Mongolmissionen denna gång firar sitt årsmöte, te sig de anförda orden av vår Frälsare mer ovärderliga och omistliga än någonsin. Detta gäller både det gångna året och den tid som ligger framför. På ett alldeles särskilt sätt ha vi erfarit, att Frälsaren varit med oss, lika starkt känna vi inför framtiden behovet av hans hjälp och ledning.

Det gångna verksamhetsåret har varit fullt av välsignelser. Vi ha fått skicka ut sju missionärer, som alltsedan sin ankomst till gränsstaden Kalgan fått vara i full verksamhet dels med mongoliska språkstudier, dels med bibelöversättningsarbete och dels slutligen med välsignad evangelisk verksamhet bland mongoliska flyktingar. Det ligger i sakens natur, att missionärernas utresor och deras mångskiftande arbete i Kalgan varit förenade med stora utgifter, som under vanliga förhållanden skulle ha betydligt överstigit våra resurser. Men på ett förunderligt sätt har Gud fyllt behoven och givit allt som har behövts. Härtill kommer att han ställt nya krafter till hjälp i arbetet. Av dem som nyligen skickats ut voro fyra nya, vilka efter behövlig utbildning blivit avskilda för det heliga kallet. Ännu ha vi fyra kvar som hålla på att ut-

bildas och som, när förhållandena tillåta det, jämte de andra hemmavarande missionärerna skola resa ut och giva sina krafter för de väntande uppgifterna. De medel som fordrats för missionärskandidaternas utbildning ha också influtit i tillräckligt mått. Som sagt: året har krävt ovanligt stora utgifter men missionens Herre har fyllt alla behov från sina förrådshus genom sina trogna och villiga skaffare.

I allt se vi en bestämd Guds ledning. I hela utvecklingen hemma och därute se vi en tydlig uppfyllelse av löftet: »Se, jag är med eder alla dagar.»

När vi blicka mot framtiden, ser det emellertid mer ovisst ut på grund av det politiska läget, som för närvarande tyckes tillspetsa sig på ett rätt oroande sätt. Detta gäller också hela Kina. De kommunistiska arméerna synas åter vara på framryckning, och där de få makten blir allt missionsarbete omöjliggjort. Blir Kalgan intaget av dem, måste missionärerna ge sig därifrån. Om de då kunna upptaga verksamhet på något annat håll eller måste evakuera till lugnare platser söderut — därom veta vi intet då detta skrives. Men så mycket veta vi att *Jesus Kristus är med dem.* »Det bästa av allt är att Gud är med oss», sade John Wesley vid ett tillfälle. Få missionärerna stanna kvar i sin nuvarande uppgift är Jesus Kristus med dem för att styrka och välsigna dem. Få de upptaga ett nytt fält, skall han även där vara med dem såsom ledare och beskyddare. Måste de för tillfället lämna alltsammans och fly till någon säkrare ort, så följer han dem och delar allt med dem. Under alla förhållanden är det han som är arbetets Herre. Framgångar eller tillfälliga motgångar röra i första hand honom och i andra hand hans tjänare. Tjänarna äro icke sina egna — det är deras Herre som ordnar och planlägger för dem. Om tjänarna ha framgång och glädjas, så är det åt sin Herres framgång de glädjas; om de ha motgång, så är det icke så mycket dem som deras Herre det gäller. Så skola icke blott missionärerna se det, så få vi alla se det som äro med i verket.

Tänka vi på vem han är, som givit detta löfte, så lyser hopp och ljus över vägen, även om den för tillfället synes oviss och vi känna oss rådvilla. Han är aldrig rådvill. Han har lidit döden för vår frälsning, han har uppstått från de döda såsom segerherre över all ondskans makt och såsom Frälsare för allt vad människa heter. Från sin himmelska tron utbreder han nu sitt rike över all världen och kämpar sin segerrika kamp mot alla sina fiender. En tillbakagång i denna strid är endast skenbar.

I verkligheten gå hans planer oemotståndligt till fullbordan. Alla knän skola en gång böja sig i hans namn, och alla tungor skola bekänna, att han är Herre. Dessa Guds osvikliga ord gälla även Svenska Mongolmissionen och alla dess missionärer och vänner. När »*Han är med oss*» kunna vi alltid se framåt med säkert hopp och segervisshet. Denna visshet och detta hopp kommer ock att prägla vårt årsmöte från början till slut.

J. E. Lundahl.

Svenska Mongolmissionens styrelses årsrapport.

Det 50:de verksamhetsåret.

»Ty en dörr till stor och fruktbärande verksamhet har öppnats för mig.» Kor. 16: 9.

Det gångna året, »jubileumsåret», har varit ett händelserikt år fyllt med nya arbetsuppgifter för våra missionärer, om än vissa av dessa uppgifter varit av mera tillfällig karaktär.

Krig och oroligheter har även detta år varit ett stort hinder för vårt arbete. Verksamheten på vårt gamla missionsfält har därför ännu inte kunnat återupptagas. De hemska våldsdåd, särskilt mot de kristna, som rapporteras från de av de röda arméerna ockuperade områdena, ter sig som ett ständigt hot mot missionärerna.

Trots krig och oroligheter har en dörr dock öppnats till stor och fruktbärande verksamhet särskilt i Kalgan.

Under året utreste inte mindre än sju missionärer till fältet. Aldrig tidigare i vår missions historia har ett så stort antal missionärer under ett år rest ut till missionsfältet. Först utreste missionär Joel Eriksson i sällskap med familjen Marthinsson, som övergått till Brittiska och Utländska Bibelsällskapet, i april månad med flyg till Hongkong och därifrån vidare också med flyg till Peking. Missionär Erikssons resa var i första hand en undersökningsresa, som eventuellt skulle utsträckas ända till Kukunorområdet på gränsen till Tibet. Först besöktes emellertid furstendömet Durbet, beläget väster om vårt gamla missionsfält i Chahar och gränsande intill detta. I Durbet, där vår

mission tidigare haft tillfälligt arbete, blevo missionärerna mycket välvilligt mottagna såväl av fursten och hans hövdingar som av folket i allmänhet. De önskade gärna, att missionärerna skulle komma och bosätta sig bland dem. Läget längs den mongolisk-kinesiska gränsen är dock alltjämt mycket kritiskt och osäkert särskilt genom de kringströvande rövarebanden, som tyckas vara mer eller mindre dirigerade av de röda.

I Kalgan såg missionär Eriksson dock en möjlighet för tillfällig bosättning, enär där var ganska lugnt, och han tillrådde därför utresa för några av missionärerna.

På grund av dessa jämförelsevis gynnsamma rapporter beslöts att tillsammans med missionärerna Gerda Ollén och Elsa Bengtsson utsända fyra nya missionärer. Avskiljningshögtider anordnades för Edvin och Birgitta Bohlin i Bolidens kyrka, för Anna-Lisa Thorsell i Ulricehamns missionskyrka och för Paul Eriksson i Betesdakyrkan i Stockholm. Samtliga dessa högtider omfattades med stort intresse av respektive församlingar.

I början av november utreste också med flyg missionärerna Gerda Ollén och Elsa Bengtsson samt de nyinvigda Edvin och Birgitta Bohlin och Anna-Lisa Thorsell samt med ett senare plan Paul Eriksson.

De yngre missionärerna skulle i första hand studera mongoliska språket i Kalgan. Gerda Ollén och Joel Eriksson skulle avsluta revideringen av Nya Testamentet, och Elsa Bengtsson ämnade studera kinesiska. Såväl språkstudierna som revideringsarbetet har fortskridit tillfredsställande. För språkstudierna har en mycket lämplig lärare anskaffats, och för bibelrevideringen har läraren Erintjin Dårtji och en annan språkkunnig mongol anställts. Detta arbete närmar sig också nu sin fullbordan.

För Elsa Bengtssons kinesiska studier blev dock inte mycken tid över. Såväl hon som de övriga missionärerna stod snart mitt uppe i ett mycket omfattande arbete bland de mongoliska flyktingskaror, som samlats i Kalgan och närgränsande trakter. Ett omfattande hjälparbete har av våra missionärer utförts bland dessa flyktingar såväl genom de bidrag, som lämnats av vår mission, som i ännu större utsträckning genom den rikliga amerikanska hjälp som givits. Tusentals svältande och frysande mongoler ha fått mat, kläder och kol genom denna hjälpaktion.

För ett direkt missionsarbete har emellertid också ett stort och förhoppningsfullt fält öppnat sig bland dessa flyktingar. För våra missionärer blev det ett Kristi tvingande måste, som förde

dem, som redan nämnts, in i en energisk hjälpaktion för de frysande och hungrande, och då sjukdomar som smittkoppsepidemier och lunginflammation började härja ibland dem, var tidvis hela den lilla missionärskåren upptagen med att stå de sjuka till tjänst. Ett par hundra mongoler blev vaccinerade för smittkoppor och epidemien avstannade. Även andra sjukdomar har framgångsrikt behandlats.

Det direkta evangeliseringsarbetet har varit ganska omfattande och visat goda resultat. De våra började med husbesök och inbjöd mongolerna till en liten lokal, som en norsk kvinnlig missionär hyrde i Kalgan. Denna lokal visade sig emellertid allt för liten. Den rymde endast ett 70-tal. Man lyckades få tag på en större sal, som rymde omkring 130 personer och föreföll vara mer än tillräcklig. Redan vid det första mötet var denna emellertid fullpackad, så att missionärerna knappast kunde komma in och ta sig fram till talarstolen. Över två timmar pågick detta möte, alla sutto orörligt stilla och lyssnade med stor gripenhet till evangelii budskap. De äldre missionärerna säger, att de aldrig förr sett en sådan mottaglighet för evangelium bland mongolerna. Ett par mongoler, som nyligen blivit kristna, avlade med stort allvar vittnesbörd om sin tro, vilket syntes göra ett starkt intryck på församlingen. Då ett möte för mongoler, som önskade bli kristna, utlystes, kom en liten skara på elva personer till detta möte. Också vid husbesöken ha flera uttryckt sin önskan att bli kristna.

En liten skola har också öppnats. Man planerar att ge barnen, som kommer till skolan ett mål mat om dagen. Av det sagda framgår, att en dörr öppnats i Kalgan för ett framgångsrikt arbete. Hur utsikterna för flyktingarna kommer att te sig i fortsättningen och hur vårt arbete bland mongolerna kan komma att utveckla sig, är svårt att nu ge något svar på.

Här hemma har vår mission av dess vänner omfattats med kärlek, intresse och trofast offervilja.

Med anledning av de 50 verksamhetsåren anordnades den 9 november, alltså vid den tid för 50 år sedan, då missionen grundades, en jubileumshögtid i Betesdakyrkan i Stockholm.

Några av dem, som varit med vid missionen grundande, deltogo i denna högtid. Prins Bernadotte, missionens förste ordförande, var av sjukdom förhindrad att närvara men hade till högtiden sänt en särskild hälsning. Högtidstalare vid jubileet var domprosten Algot Anderberg. Vid den gemensamma middagen framfördes hälsningar från några av dem, som varit med från missionens början.

I samband med jubileet anordnades insamling av en jubileumsgåva. Den avsåg i första hand återuppbyggande av de förstörda missionsstationerna.

Den insamlade gåvan uppgick vid årets slut till kr. 50.339:60. Denna summa reserveras tills vidare för uppbyggande av nya stationer eller för reparation av de gamla. Jubileumsgåvan inberäknad har missionsgåvorna under året uppgått till kronor 188.238:72, vilket är den högsta årsinkomst, som hittills uppnåtts. (Se vidare kassa- och revisionsberättelsen.)

Missionens tidning, Ljusglimtar från Mongoliet, har under året nått en upplaga av 10.000 exemplar.

Arbetet på expeditionen har utförts av missionssekreterare Magnus Havermark, fru Signe Havermark och fröken Gerda Jonason.

Arbetarna på fältet ha varit missionärerna Joel Eriksson, Gerda Ollén, Elsa Bengtsson, Edvin och Birgitta Bohlin, Anna-Lisa Thorsell och Paul Eriksson. De hemmavarande äro: Dagny Hansen, Annie Eriksson, Elsa Skallsjö, Paul Georg och Ingeborg Svensson, Folke och Margith Persson, Vivan Almqvist och Frideborg Svensson.

Vår missionärskandidat Eric Almefors har för sin utbildning vistats i England. En annan av våra missionärskandidater, fröken Sigrid Jonsson, som efter sjuksköterskeexamen nu avslutat sitt assistentår och även genomgått en språkkurs i engelska, har nu rest till England för fortsatt utbildning. Birger Dahlström, under året nyantagen missionärskandidat, vistas f. n. vid Indre Missionens Bibelskola i Oslo.

I nära anslutning till mongolmissionen arbetar i Stockholm tre syföreningar, vilka gemensamt en gång om året anordnar försäljning. Försäljningen tillförde 1947 missionskassan 4.200 kr.

På olika platser i landet finnas grupper av mongolvänner, vilka arbeta för någon missionär, infödd medarbetare eller någon annan viss gren av missionen. Dessa olika grupper ha för missionen varit ett starkt stöd. Till hemarbetarna vilja vi också räkna alla våra prenumerantsamlare och ombud, som ute i landet gör vår mission känd och särskilt genom spridningen av vår tidning utfört ett stort och värdefullt arbete.

Stockholm i maj 1948.

Svenska Mongolmissionens styrelse

gm Magnus Havermark.

Intryck från Peking.

Av missionär *Paul Eriksson.*

Peking 26 april 1948.

Våra språkstudier under Genduns intelligenta ledning är — som ni redan vet — nu för tillfället avbrutna, och vi är här i Peking. I går kom meddelanden i tidningarna om att de röda är på full framryckning mot Szechwan, huvudstaden i en av de västra provinserna, dit vi planerat resa.

Ser man rent mänskligt på läget, ser allt för närvarande hopplöst ut för mission i Kina, och katolikerna, som lidit värst av de röda, lämnar landet. Men vi, som blivit kallade till arbete bland det så instängda, bundna och lidande mongoliska folket, vill ännu tro på ett ingripande från levande Gud, Herren Sebaot, ett ingripande som låter mission fortfarande vara möjlig, ja gör den möjlig även i det nu avstängda Yttre Mongoliet. Låt oss samfällt ropa, ja anstorma Gud allsmäktig, att han i sin stora nåd ser till våra kära mongoler.

Här har vi under väntan fått tillfälle att se oss omkring litet. Så har vi sett Sommarpalatset med sin vackra utsikt och trevliga pelargångar samt Marmorbåten, Förbjudna Staden med sina rena linjer och guld i mängd, Himmelens Tempel och det altare, där kejsaren, Himmelens son, en gång varje år, som folkets medlare tillbad Himmelens Gud. Det som där fångar ögat mest, är marmorns vithet, templets höjd, frånvaron av avgudabeläten och altarets vidöppna utsikt mot himmelen, där det ligger vitt och mäktigt i enbart marmor. Vidare var vi till »Norra Havet» med sin jättestora, kritvita tibetanska »sobborgan», d. v. s. helgonrelik-grav, Coal Hill (de lärde tvistar om det kinesiska ordet ska betyda »kol» eller »vacker»), där man har en storslagen utsikt över den underbart symetriska stadsplanen, som lades någon gång mellan medeltiden och nyare tiden. En onsdag fick vi följa med Språkskolan på utflykt till Kinesiska muren. Det var märkligt att se denna jätteorm slingra sig över bergstopparna, inte den genaste vägen utan i alla upptänkliga krokar. På många ställen var muren delvis raserad, och då jag klättrade upp i ett torn, tyckte jag marken eller stenarna skälvde.

Vi här ute hälsar varmt alla vänner. Låt oss troget hålla ut i arbetet för mongolernas frälsning. Matt. 24:13, 14, Upp. 2:25, 26 och Upp. 2:11.

P. E—n.

Mongolmissionens inkomststat.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda att granska Svenska Mongolmissionens räkenskaper för år 1947, få efter fullgjort uppdrag avgiva berättelse däröver.

Missionens inkomster ha uppgått till kronor 140.605: 48, alltså ungefär 41.000 kronor mer än föregående år, men utgifterna ha, på grund av de med missionärernas utresor förbundna kostnaderna, stigit till kronor 152.886: 43, varför sålunda ett deficit å kronor 12.280: 95 tyvärr uppstått. Detta har visserligen kunnat täckas med föregående års överskott, men med hänsyn till det fallande penningvärdet här hemma och de kaotiska valutaförhållanden, som råda i Kina, anse vi oss böra lägga missionsvännerna på hjärtat att bedja och verka för att gåvorna måtte ökas. »Gud är mäktig att låta all nåd överflöda.» (Se 2 Kor. 9: 8)

I övrigt hänvisa vi till närslutna tablå över missionens inkomster och utgifter, resp. tillgångar och skulder den 31/12 1947.

I det vi tillstyrka att full och tacksam ansvarsfrihet beviljas styrelsen, önska vi, att Guds mäktiga hand må skyddande hållas över hans vittnen i fjärran Östern under dessa hemsökelsens och ondskans tider.

Stockholm i april 1948.

Elisabeth Molander. *E. Alfred Janson.*

Räkenskapssammandrag för år 1947.

Inkomster.

Gåvor utan uppgivet ändamål	96.138: 45	
Till missionärers underhåll	40.149: 17	
Överskott å skrifter	445: 35	
Till missionärskandidaters underhåll ..	1.610: 50	
Räntor	2.262: 01	
Nödhjälpsmedel	50: —	
Jubileumsgåvor	50.339: 60	190.995: 08
Utgifter utöver inkomster		12.280: 95
	Kronor	203.276: 03

Utgifter.

Ljusglimtar från Mongoliet	1.227: 26	
Missionärers underhåll samt resor ..	102.068: 92	
Exp. och hemarbetare	12.340: 18	
Övriga omkostnader	7.843: 60	
Missionsresor inom landet	3.018: 34	
Pensionsutgifter	9.312: —	
Kandidaters underhåll	17.076: 13	
Fonderade nödhjälpsmedel	50: —	
Fonderade jubileumsgåvor	50.339: 60	203.276: 03
	Kronor	203.276: 03

Ställningen vid årets början och slut.

Tillgångar.

	1/1 1947	31/12 1947
Stationerna i Mongoliet	3: —	3: —
Skrifter	1.584: —	2.220: —
Värdepapper	40.400: —	40.400: —
Lån till A. F. Almblad	3.275: —	3.275: —
Studielån till missionärskandidater	1.000: —	1.500: —
Den norske misjonsalliance	400: —	
Anders Marthinson		661: 62
I bank, kassa och postgiro	36.124: 42	51.339: 69
Kronor	82.786: 42	99.399: 31

Fonderade medel och kapitalbehållning.

	1/1 1947	31/12 1947
Nödhjälpsmedel	7.024: 82	7.074: 82
För verksamheten i Mongoliet	4.810: 25	4.446: 25
Ej utsända remissor	22.000: —	
För missionärer innestående medel ...	1.706: 80	2.575: 04
Jubileumsgåvor		50.339: 60
Behållning	47.244: 55	34.963: 60
Kronor	82.786: 42	99.399: 31

Åter till buriatterna.

Elsa Bengtsson om Kalganarbetet.

Missionär Birgitta Bohlin skriver från Peking den 25 april:

»Som ni vet, är vi nu här i Peking. Alla utom Elsa Bengtsson. Så fort hon hade fått ordna med sina lårar och fått sina saker ompackade — en del av innehållet i våra lårar kommer vi låta vara kvar här i Peking — så for hon upp igen till våra kära buriatter i Kalgan. Kontakterna med dem ha varit så rika i denna vinter och vi tacka Gud för de tillfällen vi haft att tjäna dessa vanlottade, hemlösa mongoler. Att arbetet bland dem nu skulle vara ett avslutat kapitel kan jag knappast tro.»

Vår missionär Elsa Bengtsson, som med hela sin varma själ ägnat sig åt buriatt-arbetet skriver från Peking i ett något tidigare brev:

»Jag hoppas få snart resa upp till Kalgan igen. Jag längtar upp till buriatterna och till mitt lilla skolarbete. Det har verkligen varit en dyrbar vinter i arbetet bland dem. Det har varit en stor och obegriplig förmån att få lov att vara med. Allt, vad man gör, är behäftat med svaghet och brist, och när man ser tillbaka, önskar man alltid, att mycket varit annorlunda. Man kan aldrig förtrösta på någon sin duktighet, utan alltid måste man luta sig till Guds barmhärtighet.

Jag tänker på dem, alla dessa kära vänner, som vi så gärna skulle vilja fortsätta att arbeta ibland. Det har varit många roliga episoder, och det har varit små, små glimtar av uppmuntran, som har gjort ens hjärta så gott.

Jag minns en söndagskväll, då jag ensam var på hemväg och kanhända kände lite av ensamhet. Jag mötte då en buriatt, som plötsligt satte sig ner på gatan alldeles framför mig. Jag blev alldeles häpen, och så blev tydligen kineserna, ty vi hade snart en stor samling omkring oss, men gubben lät sig inte bekomma. Han tog av sig ena stöveln. Strumpor hade han inga, men trasan, som han hade virat om foten i stället för strumpa, tog han av, kavlade upp byxorna och visade att han hade ont på benet, som han ville ha medicin för. Trafiken fick göra en sväng omkring oss, medan vi talade om hans sjuka kropp. De är då sannerligen naturbarn.

Errintjin berättade, att när han kom ner till stationen i Kalgan en eftermiddag, så satt där en buriatt, som skulle resa till Batu. Han kunde inte ett ord kinesiska, och han hade ingen aning om, när tåget skulle gå. Han var beredd att vänta. Errintjin hjälpte honom och tog reda på att tåget inte skulle gå förrän nästa morgon. På det sättet kunde han skaffa sig tak över huvudet i vinterkylan. Det hade annars blivit en lång natt.

Av kvinnorna, som jag lärt känna, är där en, som heter Dolger, som är så tillgiven. Ibland, när jag varit nere i Shambo, så möter jag henne, och så går hon och följer mig ett stycke på hemväg. En gång sa hon: »Nästa gång du kommer, så skall jag ta dig med hem och ge dig te, så att du får krafter, innan du skall gå tillbaka.» Var det inte rart och omtänksamt? Nu sitter jag här nere och längtar efter dem alla, och jag hoppas, att jag blir färdig att komma upp mot slutet av veckan.

Sista kvällen i Kalgan kom en stackars fattig buriatt och undrade, om jag inte kunde hjälpa honom, så att han fick en ny rock. Den han hade höll på att ramla av honom. Han hade skaffat sig den förra våren, och den hade han haft var dag sen dess. Bomull är ju inte så starkt för trägen slitning. Jag förhärdade mitt hjärta och sa, att jag inte kunde ge honom hjälp till en rock. Jag tyckte, att det var för mycket att ge igen så mycket på en gång, och jag var trött på tiggeri och fattigdom. Tänk, att man kan bli sådan! Jag såg, hur besvikelse stämplade hans ansikte, när han gick. När han kommit ut genom dörren, sa jag till Anna-Lisa: »Nu gjorde jag inte rätt, jag har mer än en kappa själv, och när det nu blir varmt, så har jag svalare kläder. Han hade bara denna enda rock. Står det inte i Guds ord: Giv åt den, som beder dig?»

»Jo», sa Anna-Lisa, »det gör det.» Vi kom överens, att vi skulle hjälpas åt, och jag sprang och hämtade tillbaka mannen. Jag sa' honom, att det var för Jesu skull, som han fick det. Att våra hjärtan varit hårda, men Jesus hade talat till oss. Det kom en så underbar befrielse och glädje till oss båda. Gud var liksom med ens vid vår sida. Den fattige mannen darrade av glädje, och han bekände: »Jag ber till Jesusguden. När det är mörkt, går jag ut på gården och ser upp mot stjärnorna och säger honom, att jag är rädd för de röda.» Ja, stackars alla fattiga, rädda flyktingar! Må det bli möjligt för Georg Söderbom att ta dem västerut! Tjödjil heter den ensamme mannen, som förut förlorat allt vad han ägde till de röda. Hustrun har han också förlorat under flykten. Nu lever han tillsammans med en skara lika en-

samma och fattiga män, som inte har någon ljusning att blicka fram emot. Men för Tjödjil hade utsikten uppåt ljusnat en aning. Det skall bli roligt att se honom i ny dräkt, när jag kommer tillbaka till Kalgan.

Många kära hälsningar!

E. B—n.

De våra inför det röda hotet.

»De hjälplösas hjälpare är vår Gud».

Det politiska läget i norra Kina har på senare tid — som förut meddelats — försämrats.

I ett brev av den 25 april skriver missionär Joel Eriksson från Peking:

»Jag hörde i dag, att det står i kinestidningarna att mongolstaden Dollanor fallit för de rödas anlopp och likaså Yenan. Dollarnors fall är ju från vår synpunkt det betänkligaste, ty då betyder det, att Kalgan ligger blottat från norr. Då Chang Tso Ling tagit Dollanor, fick Fengs armé lov att ge sig från Kalgan, och det är nog att befara att Kalgans läge genom detta blivit kritiskt, om nu de röda kan fullfölja segern.

I går träffade jag missionsplanet St. Pauls pilot. De hålla på att evakuera den viktiga staden Mukden och flyga allt vad de hinna. Jag talade med honom om att eventuellt ta oss eller några norska systrar upp till väster, och det skulle bli lite billigare än med det kinesiska flygbolaget som vi hade talat med. Men nu få vi väl vänta med planerna ett tag och se hur Gud leder.

Jag hade brev från Anders Marthinsson i dag, och de hade det lugnt och gott för närvarande i Kalgan. De ha haft goda möten de sista söndagarna också. Nu komma de ned i morgon för att göra uppköp och ordna en del, och då få vi ju talas vid närmare om planerna. De svenska pingstvännerna sände i förgår i väg sina lådor som ska gå till södra Kina, och i veckan nu resa en del med båt, och andra flyga den 8 maj, bland dem Nelsons. Våra vänner i Örebromissionen gå och vänta ledning. De hade också tänkt att resa söderut, men deras styrelse har bett dem att vänta i Peking och se, hur situationen utvecklas, innan de vända sig mot ett nytt fält. Vår dagliga bön är att Gud skall visa oss sin vilja. Det är inte lätt att gå här i ovisshet.»

I ett annat brev av tidigare datum berättar samme missionär:

»Staden Kueihua, belägen västerut från Kalgan och ett centrum i Skandinaviska Alliansmissionens arbetsfält, anges vara hotat av 10.000 röda, och invånarna hålla på att bygga barrikader på gatorna som förberedelser för gaturstrider. Alla Alliansmissionens missionärer ha samlats i Kueihua, som de betraktar som den säkraste platsen. Det är omöjligt att nu ta sig västerut med järnvägen från Kalgan, ty många stora broar är sprängda, och det tar tid att reparera dem igen. Och att fara landsvägen är riskfyllt i dessa tider. Vi kan inte göra annat än bida och vänta.

Som det nu är, kommer tydligen mongolerna att få den nödhjälp som de behöva genom den amerikanska hjälpaktion som Georg Söderbom fått i gång. Och det är ju underbart, att mongolerna fått denna hjälp. I så fall tycker jag att vi kan använda de nödhjälpsmedel vi fått ut till medicin, ty det är omöjligt att ta betalt av flyktingarna, och medicinen här är mycket dyr.

Här är härligt vårväder nu, syrenerna stå i blom, och det är lagom varm.»

Så långt detta brev. I ett privat brev från vår missionär Gerda Ollén berättas:

»Missionärerna här i norra Kina bereda sig i allmänhet på att söka nya fält i söder och sydväst. Så gör pingstmissionens missionärer. Helgelseförbundets och Alliansmissionens folk stå väl avvaktande än. — Det är en underlig tid av ovisshet just nu. Ena dagen tror man så visst, att det ska gå att komma västerut och där få börja ett nytt arbete. Man tycker, att Guds väg liksom synes öppna sig åt det hållet, åtminstone för oss mongolmissionärer. I Kalgan kan man ju inte hoppas på arbetsmöjligheter för någon längre tid framåt, då mongolerna där är oroliga och vill därifrån så fort som möjligt av fruktan för att de röda ska komma. — På sommaren kan man ju bo i tält, men till vintern? Till dess måste vi ju ha funnit en ny plats, där vi kan bo, när kylan kommer. — Ja, så tänker och funderar man ena dagen. Den andra tvivlar man på, om man ska kunna ens fara till Patsetrakten, innan vägen blir stängd.

En sak är jag viss om. Gud skall leda oss efter sin vilja. Och när han är vår ledsagare, då är allt, allt väl!»

Som synes är det en svår och prövande situation våra missionärer därute befinna sig i. De ha emellertid en hög hjälpare. Härom skriver vår missionär Anna-Lisa Thorsell:

»Nu som förr är ju Herren de hjälplösas beskyddare. Han skall säkert se till oss i all vår hjälplöshet och hemlöshet och

okunnighet. Hur väl behöva vi icke nu edra förböner. Vi om några äro verkligen kastade på Herrens nåd och barmhärtighet.»

Må missionens vänner ej försumma att endräktigt ropa till Gud om hjälp och ledning för de våra därute i denna brydsamma tid.

Sista nytt därutifrån.

Telegram om att resan västerut redan ägt rum.

Peking 2 maj 1948.

I går morse fick vi äntligen ut våra missionärers lådor från tullen i Tientsin. Nu ska kamraterna packa om sina saker och lämna en stor del kvar här i Peking, och sedan fara vi upp till Kalgan igen.

I fråga om våra sommarplaner ha vi ytterligare bedit och diskuterat. Tanken på resa ända till Kuku Nor vid tibetanska gränsen ha vi gett upp. Men det synes oss att om det nu visar sig möjligt, vi borde söka göra vad vi kan för mongolerna i Patsetrakten, där Friedströms gamla station är belägen — alltså 50 à 60 mil från Kalgan, medan Kuku Nor ligger 200 mil från Kalgan.

Det är till Patsetrakten vår vän Söderbom — ledare för den amerikanska hjälpaktionen — ämnar söka föra våra skyddslingar buriatterna i Kalgan. Nu är vår plan, att Elsa Bengtsson och alla ungdomarna ska resa dit och Gerda Ollén stanna i Kalgan eller fara ned hit till Peking, om det blir nödvändigt, och jämte Erinchin fortsätta att arbeta med revideringen; jag skulle då hjälpa henne i detta arbete under början av sommaren. Ginge det, ville jag ju fara med västerut också ett tag, men jag vill inte heller gärna riskera att bli avstängd, ty jag känner, att jag bör resa hem i sommar. Gerda Ollén ville ju också fara med västerut, men det tycket jag inte jag för min del kan tillråda. Det kan bli påfrestningar, och hon såväl som jag orkar ju inte med så mycket numera.

Alliansmissionens missionär, Filip Malmvall, som en tid haft mycket oroligt på sitt fält — beläget mellan Patse och Kalgan — kom härom dagen hit ned till Peking i flygplan. Läget är nu bättre, meddelade han. Inte är det riktigt lugnt däruppe ännu, men han ville tro, att det ska lätta. Från vår vän, missionär Gunzel, som tillhör den amerikanska grenen av samma mission

och länge arbetat bland mongolerna i gränstrakterna, har jag haft två brev. Han är nu i Patsetrakten och talar om, att de ha det lugnt och gott och att mongolerna ha visat stort intresse för det kristna budskapet under den sista tiden. Från olika håll ha mongolerna i dessa trakter kommit och bett dem, att de skulle besöka dem och predika evangelium för dem. »Detta är som uppfyllelsen av en önskedröm för en missionär», säger han.

Så länge missionär Gunzel har det lugnt där borta, kunna nog de våra också vara där och driva mission, så mycket mer som de fått uppmaningar att biträda med utdelningen av de förnödenheter, som genom Söderboms förmedling ska sändas till folket i dessa trakter och som han ska föra dit genom flera stora lastbilar. Våra gamla vänner buriatterna behöva ju också vår hjälp i fortsättningen. Här ha alltså de våra rika tillfällen att arbeta, och skulle det bli kritiskt ha de ju dessa Söderbomska lastbilar att ta till för att söka sig undan — om det nu går. Det är ju det som är frågan. Men hur skall en missionär i dessa trakter kunna göra något utan att ta risker? Gud skonade ju icke sin egen Son.

Ja, det här är våra planer. Vi få nu se, hur Gud leder och det hela utvecklar sig.

Kära hälsningar från oss alla.

Joel Eriksson.

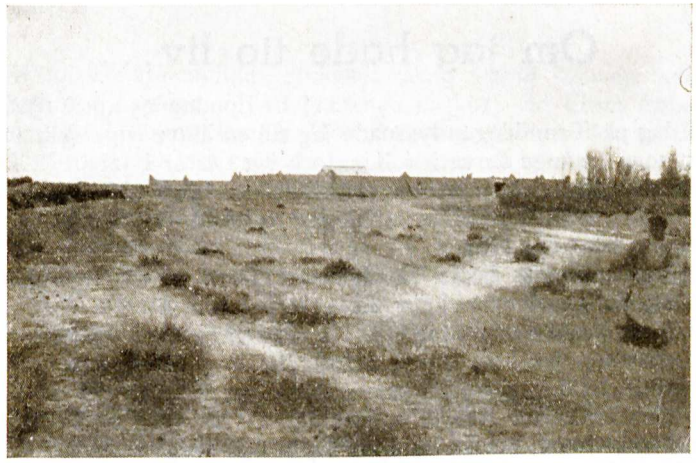

Patsebolongs missionsstation, belägen i den trakt dit våra missionärer nu rest.

Peking 7 maj 1948.

Vi planera att resa upp till Kalgan i morgon. Själv håller jag på att ordna för hemresa till Sverige och avser att resa över Amerika då det yppat sig en möjlighet att följa med en av de billiga transportbåtar, som går till U. S. A. den 1 augusti.

Georg Söderboms tio stora lastbilar ska upp till Kalgan endera dagen med ett järnvägståg för att sedan fortsätta västerut. De våras saker ha lastats på en av bilarna, och så är det meningen, att våra missionärer — utom Gerda och jag — ska resa med ända till staden Paotew, som ligger närmast Patseområdet, där de våra ärna stanna. Vi ha varit uppe hos den amerikanske konsuln här i Peking, och han anser, att denna plan ej är förenad med särskilt stora risker, i synnerhet som ju våra missionärer komma att arbeta i samband med den amerikanska nödhjälpen, då det är utsikt till, att amerikanarne i nödfall kan sända flyg för att transportera dem bort, om läget skulle bli svårartat. Det blir så möjligt för vår mission att söka hjälpa våra vänner flyktingarna och andra nödställda mongoler även i fortsättningen.

Joel Eriksson.

Ett den 24 maj från Kalgan avsänt telegram meddelar, att avfärden till Patse-fältet skall äga rum två dagar senare och att samtliga missionärer befinna sig väl. Enligt telegrammet ha samtliga missionärer, alltså även Gerda Ollén och Joel Eriksson, avrest från Kalgan nämnda dag till det nya verksamhetsfältet.

Om jag hade tio liv...

London 25 april 1948.

I dag på förmiddagen lyssnade jag till en äldre engelsk missionär, som i många år varit i Kina och i 3 1/2 år i japanskt koncentrationsläger, men nu på grund av sin höga ålder ej tilläts återvända. Han sade bl. a.: »Om jag hade tio liv, så ville jag ge dem i arbetet för Kina.»

Vänner, låt oss bedja enträget, att Jesus så fyller oss med sin kärlek, att vi brinna för mongolernas frälsning.

I förra veckan erhöll jag ett brev från vår missionssekreterare, att styrelsen bestämt utresa också för mig till hösten, om ej särskilda hinder uppstå. Genom detta har längtan dit ut blivit starkare än förut. Det är endast nåd att få vara ett redskap i Mästarens hand, om än bara ett ringa och svagt redskap.

Här i England har jag nu varit sedan förra sommaren dels för att lära mig språket, dels för att genomgå en kurs i sjukvård vid The Missionary School of Medicine. Jag är glad över att få lära mig i någon mån att vårda sjuka medmänniskor, och jag hoppas att kunna rätt praktisera det bland Mongoliets många sjuka och lidande människor, så att det blir som en nyckel, varigenom mongolernas hjärtan öppna sig för Jesus, vår älskade Frälsare.

Eric Almefors.

Meddelanden.

Missionär Edvin Bohlin berättar i brev från Peking, att han en tid gått och dragits med en besvärlig hosta förenad med temperatur och nattsvett samt trötthet. »Jag var faktiskt lite orolig för att det skulle vara något allvarligt. Sedan jag kom hit ned till Peking har jag varit upp på Presbyterianska sjukhuset och fått en grundlig undersökning med röntgen. Till vår stora glädje kunde läkaren meddela, att det inte fanns något fel på lungorna. Blodtrycket var en aning för högt, men ej farligt.»

»Ni må tro att jag bliv glad», fortsätter brevskrivaren. »Jag tror säkert, att Gud har gripit in som svar på mångas böner, prisat vare hans heliga namn.»

Hans maka skriver på tal om en eventuell resa västerut: »För min del är det Guds ingripande med Edvin, så att han blivit frisk igen, som gett mig vila och trygghet i fråga om dessa resplaner.»

*

Vår missionärskandidat, sjuksköterskan Sigrid Jonsson befinner sig nu i London för att genomgå en kurs vid China Inland Mission's utbildningsanstalt. Hon berättar, att hon blev mycket hjärtligt mottagen och tror att hon kommer att trivas.

Evangelisten Birger Dahlström berättar från Oslo, att han för tillfället är praktikant vid det norska Diakonhemmet, där han på dess sjukhus deltar i vården av sjuka. »Mina norska vänner är mycket gästfria», skriver han och tillägger: »Jag brukar säga mig själv, att jag här i Norge får uppbära välsignelse genom allt vad man i Sverige gjorde för Norge under kriget.»

*

Som tidigare meddelats kommer Svenska Mongolmissionens årshögtid att hållas den 5—8 juni.

Anmälan om deltagande under de båda dagarna i Östertälje bör göras fortast möjligt antingen per telefon 10 62 05 eller per

brev till Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Vi inbjuda våra vänner på det hjärtligaste att deltaga i årshögtiden. I första hand vänta vi att våra vänner i Stockholm med omnejd dessa dagar skola samlas omkring vår gemensamma missionsuppgift. Vi hoppas emellertid också att vänner utifrån landet skall kunna vara med vid årshögtiden. Den oroliga och kritiska ställningen på vårt missionsfält manar på ett särskilt sätt till gemenskap och bön för den uppgift Gud givit oss bland mongolerna.

*

Tisdagen den 27 april hade våra syföreningar i Stockholm anordnat sin sedvanliga försäljning. Tack vare medlemmarnas trogna och uppoffrande arbete under det gångna arbetsåret och vänners offervillighet kunde vi i år glädja oss åt ett mycket gott resultat. Försäljningssumman uppgick till omkring 4.700 kronor.

Vi ville rikta ett varmt tack till alla de vänner, som bidragit till detta goda resultat!

Influtna missionsgåvor.

April månad		*Januari—april månader*	
1947	*1948*	*1947*	*1948*
11.401: 50	8.121: 85	44.788: 73	57.964: 11

Redovisning.

Forts. DECEMBER MÅNAD.

Nr. 3568 Syskonen S., Björköby, 200 kr.; nr. 3569 E. S., Edsberg, 10 kr.; nr. 3570 A. L. T., Skillingaryd, 3 kr.; nr. 3571 A. U., Skelleftehamn 5 kr.; nr. 3572 I. W., Hudiksvall 8 kr.; nr 3573 E. Ö., Djurhamn 3 kr.; nr. 3574 M. A., Hammerdal 10 kr.; nr. 3575 A. S. A., Gävle 50 kr.; nr. 3576 A. A., Risinge 3 kr.; nr. 3577 M. B. Röke 50 kr.; nr. 3578 A. E., Linköping 3 kr.; nr. 3579 H. F., Töre 5 kr.; nr. 3580 H. F., Kåge 5 kr.; nr. 3581 L. G., Finspång 5 kr.; nr 3582 E. G., Skellefteå 50 kr.; nr. 3583 B. H., Borås 3 kr.; nr. 3584 E. I., Malmö 3 kr.; nr. 3585 L. J., Edsvära 5 kr.; nr. 3586 J. J., Borås 10 kr.; nr. 3587 G. J., Jönköping 8 kr.; nr. 3588 I. J., Skillingaryd 20 kr.; nr. 3589 A. J., Kvidinge 23 kr.; nr. 3590 S. K., Svalöv 4 kr.; nr. 3591 J. L., Målsryd 50 kr.; nr. 3592 K. E. L.,

Göteborg 20 kr.; nr. 3593 E. L., Göteborg 10 kr.; nr. 3594 K. L., Hidringebro 4 kr.; nr 3595 B. M., Stockholm 5 kr.; nr. 3596 C. M., Brötjemark 20 kr.; nr. 3597 A. N., Eslöv 8 kr.; nr. 3598 B. och J. O., Åshammar 20 kr.; nr. 3599 Ingelsträde syförening gn Z. O., 50 kr.; nr. 3600 K. O., Nås 8 kr.; nr. 3601 L. P., Allerum 20 kr.; E. O., Jämtl. Sikås 10 kr.; nr. 3602 gm. S. G., Jämtl. Sikås 10 kr.; nr. 3603 A. R., Gullspång 10 kr.; nr. 3604 A. R., Stockholm 3 kr.; nr. 3605 O. S., Lidköping 5 kr.; nr. 3606 M. S., Tärnsjö 10 kr.; nr. 3607 G. S., Jönköping 3 kr.; nr. 3608 K. S., Lit 5 kr.; nr.3609 A. S., Västerås 5 kr.; nr. 3610 T. T., Uppsala 6 kr.; nr. 3611 S. W., Ystad 8 kr.; nr. 3612 H. Ö., Solvesta 8 kr.; nr. 3613 M. A., Lund 5 kr.; nr. 3614 A. A., Sellnäs 2 kr.; nr. 3615 E. A., Mariestad 3 kr.; nr 3616 K. A., Stockholm 3 kr.; nr. 3617 E. B., Stockholm 10 kr.; nr. 3618 G. B., Stockholm 3 kr.; nr. 3619 Boeryds missionsförsamling, Smål. Taberg 25 kr.; nr. 3620 E. B., Stockholm 25 kr.; nr. 3621 H. B., Djurhamn 8 kr.; nr. 3622 M. B., Skellefteå 35 kr.; nr. 3623 B. B., Ockelbo 10 kr.; nr. 3624 O. C., Aspen 3 kr.; nr. 3625 L. E., Sellnäs 3 kr.; nr. 3626 E. E. Ljusdal 10 kr.; nr. 3627 E. F., Göteborg 10 kr.; nr. 3628 E. F., Medle 12 kr.; nr. 3629 G. G., Borås 3 kr.; nr. 3630 N. H., Marieholm 50 kr.; nr. 3631 D. H., Lillhagen 5 kr.; nr. 3632 A. J., Säteröd 2 kr.; nr. 3633 O. K., Forshaga 10 kr.; nr. 3634 C. J. G., K., Hälsingborg 28 kr.; nr. 3635 B. L., Urshult 3 kr.; nr. 3636 K. M., Börstig 15 kr.; nr. 3637 H. M., Bäckaby 3 kr.; nr. 3638 I. N. Stockholm 10 kr.; nr 3639 S. N., Finspång 8 kr.; nr. 3640 T. N., Häggdånger 3 kr.; nr. 3641 H. O., Storsjö 3 kr.; nr. 3642 M. O., Råå 10 kr.; nr. 3643 B. P., Göteborg 23 kr.; nr. 3644 O. P., Avesta 3 kr.; nr. 3645 H. S., Hälsingborg 3 kr.; nr. 3646 E. T., Södertälje 10 kr.; nr 3647 H. W., Tidaholm 3 kr.; nr. 3648 N. A., Immeln 5 kr.; nr. 3649 P. G., Malmby 50 kr.; nr. 3650 J. A., Jönköping 3 kr.; nr. 3651 T. A., Borggård 8 kr.; nr. 3652 E. A., Nyvång 1 kr.; 3653 P. A. A., Gärdsta 10 kr.; nr. 3654 Södra Folkskolan kl. 2 a, Vänersborg gm E. B., 18 kr.; nr. 3655 F. B., Kåge 3 kr.; nr. 3656 J. E., Tärnsjö 3 kr.; nr. 3657 A. E., Kalix 18 kr.; nr. 3658 M. F., Sollefteå 25 kr.; nr. 3659 E. G., Nykvarn 50 kr.; nr. 3660 A. F. G., Malmö 25 kr.; nr. 3661 A. G., Stockholm 20 kr.; nr. 3662 A. L. H., Vejbystrand 10 kr.; nr. 3663 R. H., Boden 5 kr.; nr. 3664 A. J., Stockholm 3 kr.; nr. 3665 O. J., Hälsingborg 8 kr.; nr. 3666 J. J., Borås 10 kr.; nr. 3667 D. K., Osby 10 kr.; nr. 3668 L. K., Kåge 3 kr.; nr. 3669 T. K., Skelleftehamn 10 kr.; nr. 3670 P. H. L., Luleå 50 kr.; nr. 3671 A. L., Duvbo 3 kr.; nr. 3672 A. L., Fågeltofta 3 kr.; nr 3673 A. L., Hasslerör 3 kr.; nr. 3674 H. M., Skellefteå 10 kr.; nr. 3675 J. M., Barrebacken 5 kr.; nr. 3676 E. N., Vinslöv 3 kr.; nr. 3677 E. N., Borås 3 kr.; nr. 3678 E. O., Alingsås 10 kr., nr. 3679 C. O., Källna 3 kr.; nr. 3680 H. O., Mjöhult 8 kr.; nr. 3681 J. O., Tärnsjö 2 kr.; nr. 3682 O. P., Stockholm 25 kr.; nr. 3693 M. R. Malmö, 8 kr.; nr. 3684 E. S., Ljungby 5 kr.; nr. 3685 F. S., Falköping 25 kr.; nr. 3686 G. S., Alingsås 2 kr.; nr. 3687 S. R. S., Mariefred 5 kr.; nr. 3688 M. S., Ängelholm 3 kr.; nr. 3689 E. S., Järvsjö 3 kr.; nr. 3690 A. W., Kåge 3 kr.; nr. 3691 L. W., Hjo 18 kr.; nr. 3692 I. W., Stockholm 10 kr.; nr. 3693 Mongolvänner i Mullhyttemo till Paul Erikssons underhåll gm. B. L., 23 kr.; nr. 3694 K. L., 8 kr.; nr. 3695 M. A., Hälsingborg 10 kr.; nr. 3696 H. A., Kramfors 10 kr.; nr. 3697 I. A. Asmundtorp 15 kr.; nr. 3698 K. A., Berghem 2 kr.; nr. 3699 H. A. Visseltofta 5 kr.; nr 3700 Torarps missionsförsamling gm. G. A—n Hok 50 kr.; nr. 3701 A. A., Örebro 10 kr.; nr. 3702 K. B., Skorped 5 kr.; nr. 3703 G. B., Nora st. 15 kr.; nr. 3704 A. B.,

Västerås 8 kr.; nr 3705 O. B., Söderhamn 5 kr.; nr. 3706 E. B., Vargön 5 kr.; nr. 3707 H. B., Prästköp 5 kr.; nr. 3708 C. K., Borås 5 kr.; nr. 3709 V. E., Eskilstuna 3kr.; nr. 3710 P. O. E., Åsarna 8 kr.; nr. 3711 G. F., Kvidinge 20 kr.; nr. 3712 H. G., Fridene 8 kr.; nr. 3713 J. G., Klippan 15 kr.; nr. 3714 a Lerbergets miss. för-g gm. J. H., 50 kr.; nr. 3714 b J. H. Lerberget 50 kr.; nr. 3715 H. H., Jönköping 8 kr.; nr. 3716 H. H., Borås 5 kr.; nr. 3717 L. H. Klågerup till E. Bengtssons underhåll 20 kr.; nr. 3718 O. J., Djurås 3 kr.; nr. 3719 J. J., Mjöhult 8 kr.; nr. 3720 A. J., Hudiksvall 3 kr.; nr. 3721 Missionsoffer fr. Jönköpings kristl. ynglingaförenings gossavdelning gm. G. J., för år 1947 100 kr.; nr. 3722 gm. H. J., Hidingebro N. G., Knista 50 kr.; nr. 3723 J. J., Jämsjöslätt 5 kr.; nr. 3724 S. J., Bräcke 3 kr.; nr. 3725 H. J., Brötjemark 5 kr.; nr. 3726 S. J., Järnboås 8 kr.; nr. 3727 E. J., Forserum 10 kr.; nr. 3728 O. K., Stora Ved 5 kr.; nr. 3729 E. L., Ystad 2 kr.; nr. 3730 A. L., Trelleborg 100 kr.; nr. 3731 H. L., Göteborg 3 kr.; nr. 3732 G. L., Stockholm 8 kr.; nr. 3733 E. L., Blidsberg 5 kr.; nr. 3734 D. L., Eskilstuna 10 kr.; nr. 3735 O. M., Glimåkra 50 kr.; nr 3736 K. B. M., Lerum 10 kr.; nr. 3737 I. N., Västanfors 48 kr.; nr. 3738 C. N., Allerum 5 kr.; nr. 3739 T. N., Jönköping 5 kr.; nr. 3740 E. O., Göteborg 3 kr.; nr. 3741 S. O., Sanda 5 kr.; nr. 3742 B. P., Allerum 3 kr.; nr. 3743 E. P., Tärnsjö 3 kr.; nr. 3744 I. R., Tyringe 3 kr.; nr. 3745 M. R. Gardvik 3 kr.; nr. 3746 T. R., Sollentuna 8 kr.; nr. 3747 A. S., Ödåkra 6 kr.; nr. 3748 A. S., Backe 1 kr.; nr. 3749 S. A. S., Bromölla 10 kr.; nr. 3750 Tre st. jub. insamlingskort gm. M. S., Vänersborg 150 kr.; nr. 3751 E. W., Falköping 10 kr.; nr. 3752 K. J. W., Jönköping 25 kr.; nr. 3753 L. W., Norrköping 3 kr.; nr. 3754 Ö. och T. N., Skellefteå 10 kr.; E. R., Borås 105 kr.; nr 3755 M. M., Medstugan 10 kr.; nr. 3756 J. A. G., Berghem 3 kr.; nr. 3757 R. L., Vargön 5 kr.; nr. 3758 Hj. S., Gardvik 15 kr.; D:o 10 kr.; nr. 3759 S. F., Kristianstad 3 kr.; nr. 3760 M. G., Hälsingborg 10 kr.; nr. 3761 N. S., Hästra 10 kr.; nr. 3762 A. O., Halvards 3 kr.; nr. 3763 S. Å., Uppsala 2 kr.; nr. 3764 T. W., Alanäset 3 kr.; nr. 3765 I. P., Hälsingborg 5 kr.; nr. 3766 E. A., Sala 3 kr.; nr. 3767 A. D., Karlskrona 5kr.;nr . 3768 H. P., Tärnsjö 10 kr.; nr. 3769 J. J., Kvidinge 20 kr.; nr. 3770 A. T., Skara 50 kr.; nr. 3771 A. L., Teg 10 kr.; nr. 3772 K. E. S., Norr Edsbyn 3 kr.; nr. 3773 R. A. E., Mora 6 kr.; nr. 3774 H. L., Källna 3 kr.; nr. 3775 N. G., Floda st. 8 kr.

Varmt tack till varje givare!

»Och det skall ske, att var och en, som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst.» Apostl. 2:21.

Ljusglimtar från Mongoliet

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration sker genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948
84227

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 7 | EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm | Juli 1948

Världens ljus.

Av redaktör *J. Lundahl.* [1]

När svenska Mongolmissionens vänner nu samlas till sitt 51:sta årsmöte, ber jag att få öppna det med ett par ord av Frälsaren. Det ena återfinnes hos evangelisten Johannes i det 8:de kapitlet, 12:te versen, där Jesus säger: »Jag är världens ljus». Det andra står i Matteus 5:14, där han talar till lärjungarna: »I ären världens ljus».

Ljus är vad människoanden sökt i alla tider: ljus över tillvaron, ljus över det som ligger bortom tidens gränser, ljus över det högsta Väsendet, vars tillvaro man anat men ej fattat. Indiens och Kinas vise, Egyptens präster och Greklands filosofer såväl som Afrikas animister, alla ha sökt ljuset efter sitt förstånd och efter den klarhet som blivit dem given. Men de ha levat i mörker och famlat i mörker. Ljusstrålar ha väl upplyst mörkret någon gång — kanske reflexer från evighetens värld — men Livets Ljus ha de saknat. Detta kom först med honom som föddes i tidens fullbordan och som om sig själv kunde säga: »Jag är världens ljus». Han kom bådad av Gamla Testamentets profeter och väntad av dess heliga. Han kom såsom »rättfärdighetens sol med salighet under sina vingar».

När Jesus säger sig vara Livets ljus, så tydliggör han därmed skillnaden mellan honom och alla mänskliga religionsstiftare och

[1] Anförande vid öppnandet av Svenska Mongolmissionens 51:sta årshögtid i Betesdakyrkan i Stockholm.